

bet i Ribe en Afskrift af Ribe Byraads Protokol, og denne Afskrift gaar ud paa, at Byraadet har været villigt til at opfylde de Forventninger, under hvilke Finantsudvalget ifjor anbefalede den vestlige Linie, og at der ikke har været forlangt noget andet Offer af det end det, det saaledes har været villigt til at give, og dernæst, at det kun er gaaet ind paa den østlige Linie og Stationen rykket nærmere til Byen, Veien osv., altsaa den nu trufne Ordning med det udtrykkelige Forbehold, „naar det havde viist sig, at den vestlige Linie ikke kunde opnaas“. Da Finantsudvalget har troet efter hele Sagens Gang og den Afslutning, der har fundet Sted, ikke paany at burde optage dette Spørgsmaal, saaledes at man gjorde fornøyet Indstilling om Sagen, saaskaal jeg ogsaa afholde mig i alt Væsentligt fra at komme ind paa Spørgsmaalet. Kun skal jeg udtale som min personlige Opfattelse, at jeg tror, at den høitagtede Indenrigsminister vil have gjort Ribe By som saadan en meget væsentlig Tjeneste ved at have valgt den vestlige Linie, og at denne Linies Valg ikke har en saadan Række af Banskæligheder, som der synes at optaarne sig efter de Dokumenter, der foreligger. Jeg nævner dette som min personlige Opfattelse af dette Spørgsmaal; men jeg er overbevist om, at den des af flere i Finantsudvalget. Sagen er ikke kommen saa vidt endnu, saa vidt jeg kan skjønne, at en Forandring ikke var til at opnaa. Udvalget har imidlertid troet, at man ikke skulde gaa til en Indstilling om dette Spørgsmaal, hvor ondt det end maatte gjøre at se med Hensyn til dette Punkt den Hensigt, som Regjeringen og Bevillingsmyndigheden havde ved Ribebanens Anlæg, noget fornyttet. Hvad nu angaar Spørgsmaalet om Forbindelsesveien mellem Stationen og Havnen og en Bro over Naen, da er den ærede Minister gaaet ind paa, og Finantsudvalget for sit Vedkommende har billiget, skjøndt hverken den ærede Ministers Indgaaen paa eller Finantsudvalgets Billigelse egentlig er nogen Bevilling, at Staten bekoster dette Anlæg fra første Færd af indtil en vis Grad; men det er en Selvfølge, at naar Ribe By skal vedligeholde den Bro, der skal gaa over Naen, vil det have en meget væsentlig Betydning, om denne Bro bliver bygget f. Ex. af Løkker, der kan raadne vel i Løbet af nogle Aar, eller den bliver bygget forsvarligt af Jern, og Udvalget er nu besjælet af det Onske, at man paa dette Punkt søger at imødekomme Ribe Bys Onsker. Vi have ved forskellige Leiligheder viist os noget pænne lige over for Ribe By, som jo uenigelig har havt en meget sørgelig Skæbne ved den sidste Fredslutning, og det er Grunden til, at Udvalget har stillet sit Underændringsforslag, der gaar ud paa, at Underændringsforslaget skulde affattes saaledes: „Summen 26,500 forhøies med 5,000 Rd.“ Det er en Sum, som vi, da vi ikke have

Beløb, der nødvendigvis vil medgaa, men vi have ment dermed at give den høitærede Indenrigsminister en Bevilling til at levere en Jernbro over Naen og i det Hele taget sætte dette Forbindelsesmiddel i fuldstændig forsvarlig Stand fra Begyndelsen af. Dermed har jeg forklaret dette Underændringsforslag. Jeg tør ikke opholde det høie Thing længere ved dette Spørgsmaal, skjøndt jeg mærker, at det er en Sag, der finder en Slags Gjenskyd her i Salen, naar den omtales fra en noget anden Side end den, Regjeringens Teknikere have set den fra.

Byen: Det maa viist paa en Maade betragtes som en Omgaaen af Forretningsordenen, naar jeg har tilladt mig at stille et Forslag paa et æret Medlems Begne, og saaledes maa jo det Forslag betragtes, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 47. Det er nemlig ikke saaledes motiveret og kan heller ikke fra min Side saaledes begrundes, at jeg paa nogen Maade kan vente Tilslutning til Forslaget i den Form, hvori det foreligger, men Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig det, er den, at Underændringsforslagslisten var sluttet, inden de Oplysninger kom mig i Hænde, som medførte, at jeg fandt det rigtig, at denne Sag blev reist endnu en Gang. Det er nemlig nu blevet tydeligere, at der sikkerlig har været en Misforstaaelse tilføede med Hensyn til de temmelig vidtløftige Forhandlinger, som have været førte imellem Indenrigsministeren og Ribe By. Vi havde nemlig opfattet Sagen saaledes, at Ribe By kun havde erklæret sig rede til at finde sig i Ulemperne ved, at Havnen blev overfæaren af Jernbanen, medens det nu synes at fremgaa, at Byen heller ikke har været uwillig til at bære Udgifterne ved et nyt Havneanlæg. Jeg tror, at denne forskjellige Opfattelse af Forholdet har været Skyld i den Misforstaaelse, der er kommen tilføede. Jeg vil heller ikke tilraade paany at reise det Spørgsmaal, som har været saa vidtløftigt og omfangsrigt debatteret, og jeg skal opfordre det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S. Kruse) til at lade Sagen bero saaledes, som den nu foreligger. I Øvrigt skal jeg slutte mig til den Ubefaling, som den ærede Ordspøer har givet Sagen i den Form, hvori Finantsudvalget har billiget den.

S. Kruse: Jeg maa jo endog takke det ærede Finantsudvalg, fordi det har viist en Imødekommenhed mod Ribe By ved at stille sit Underændringsforslag, uagtet det dog kun er et Afdrag paa det Forslag, jeg havde bedt Udvalgets ærede Formand om at stille. Jeg kunde selvfølgelig helst have ønsket, at man vilde vedtage dette Forslag, og det forekommer mig at være næsten urigtigt lige over for Ribe, ikke at vedtage det, naar man tænker sig, at man først drager Jernbanen saa langt bort fra Havnen, og saa gjør